

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00353/2011-01
Датум: 16.08.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору М.С. из Ниша, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00272/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 16.08.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца М.С. из Ниша.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ Одлука Високог савета судства број: 119- 05-00272/2010-01 од дана 14. јуна 2010. године.

Образложење

Подносилац приговора М.С. у моменту пријаве на оглас за општи избор судија за судове опште и посебне надлежности у Републици Србији који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 57/09, 15.07.2009. године, била је судија Општинског суд у Нишу.

Пријавила се на оглас за избор судије за Основни суд у Нишу.

Високи савет судства је донео Одлуку у избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09) од 17.12.2009. године.

Високи савет судства је донео Одлуку број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 492. Изреке, да подносиоцу жалбе престаје судијска дужност дана 31.12.2009. године.

М.С. је поднела жалбу Уставном суду против Одлуке Високог савета судства од 25.12.2009. године, којом је подносиоцу жалбе престала судијска дужност 31.12.2009. године.

Дана 14.06.2010. године Високи савет судства је донео појединачну одлуку број 119-05-00272/2010-01 и овом појединачном одлуком замењена је јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 492. Изреке.

У појединачној одлуци је наведено да су се разлози за сумњу образовали у погледу стручности, с обзиром на квалитет рада подносиоца жалбе, а који се тиче процента укинутих и преиначених одлука.

У одлуци се наводи да је М.С. у последње три године имала укинутих и преиначених одлука знатно изнад просека суда у коме је вршила судијску дужност, што у смислу члана 13. и 14. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности, за избор судија и председника судова, значи да није испољила довољан ниво стручности. У 2008. години подносилац жалбе поступајући у парничној материји имала 31.62% укинутих одлука, а проценат укинутих одлука Општинског суда у Нишу износио је 23.09%. У истој години М.С. је имала 13,24% преиначених одлука, а просек суда је износио 8,82% преиначених одлука. У 2007. години проценат укинутих одлука кандидата је био 30,02%, а проценат суда је био 20,35%. У 2006. години проценат укинутих одлука подносиоца жалбе износио је 29%, а проценат суда 23,20% за исту годину.

При наведеном, први састав Високог савета судства је нашао да М.С. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности за обављање судијске функције, у вези члана 13. став 3. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова ("Службени гласник РС" бр. 49/09).

М.С. је поднела жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства од 14.06.2010. године. Изјаснила се на наводе наведене у појединачној одлуци, те је изјавила да у целини остаје при изјављеној жалби поднетој Уставном суду, да оспорава разлоге наведене у појединачној одлуци од 14.06.2010. године. Наводи да је испуњавала месечну норму, да је пресуде радила у законском року, да је решавала старе предмете, те сматра да је успешно вршила судијску дужност у сваком погледу и да њени резултати не изазивају било какву сумњу која би била основ за обарање претпоставке, да не испуњава критеријуме и мерила из наведене одлуке, да број укинутих и преиначених одлука по правном леку није једино мерило, а није ни најадекватније мерило о раду судије, јер узимајући у обзир само тај показатељ, занемарују се остали критеријуми и мерила о стручности, оспособљености и достојности које су итекако од великог значаја за обављање судијске функције.

Одредбом члан 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101. став 1. Закона о судијама („Службени гласник

РС“ бр.116/08, 58/09,104/09, 101/10), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, коју ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4. да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. став 1., 3., 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23. маја 2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

На рочишту одржаном дана 04.07.2011. године пред комисијом Високог савета судства, подносилац приговора је у потпуности остао код навода из жалби које је поднела Уставном суду и изјавила да је почела са радом као судија 2000. године, а да је априла 2001. године преузела предмете парничне од тадашњег судије Ј.М. и да је у преузетим предметима био велики број старих предмета који су били и старији од десет година. Не оспорава резултате наведене у извештају али наводи да је просек укинутих одлука на нивоу одељења суда у 2007. години износио 25,35%, а не 21,7% како је то наведено у извештају суда. Сматра да не постоји ни један разлог за сумњу за престанак њене судијске функције, да број укинутих одлука не може бити једино и најадекватније мерило о раду судије.

Извршен је увид и прочитани су докази:

- извештај о раду судије М.С. у Општинском суду у Нишу за 2006. 2007. и 2008. годину (Т2. образац);
- извештај о раду судија Општинског суда у Нишу за 2006. 2007. и 2008. годину (Т1. образац);
- пријава за оглас за избор судије на име М.С.

Након спроведеног рочишта, изведених доказа и изјаве подносиоца приговора, стални састав Високог савета судства је утврдио да је подносилац приговора М.С. у периоду који се сходно одредби члана 13. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила посматра у 2006., 2007. и 2008. години вршила судијску дужност као судија Општинског суда у Нишу и да је радила у парничној реферади и да је остварила следеће резултате:

У 2006. години:

нерешених 274 П. предмета на почетку, од чега 73 стари. Укупно у раду 584 предмета. Укупно решено 400 предмета. Процент испуњења норме 120,70%. 105 потврђених што чини 64,8%, 10 преиначених што чини 6,2% и 47 укинутих што чини 29%. Просек одељења суда у погледу укинутих одлука је износио 25,50%.

У 2007. години:

на почетку је имала нерешених 184 предмета, од чега 36 старих. Укупно у раду 490 предмета, укупно решено 372 предмета, од чега 71 предмет. Процент испуњења норме у 2007. години је

износио 115,50%. 98 потврђених одлука што чини 65,8%, 8 преиначених што чини 4%, 45 укинутих што чини 30,2%. Просек одељења суда у погледу укинутих одлука износио је 21,7%.

У 2008. години:

поступала је у парничној „П“ материји. На почетку је имала нерешених 118 предмета, од чега 24 старих. Укупно у раду 433 предмета, укупно решено 338 предмета, од тога старих 55. Процент испуњења норме је износио 108,41%. Разматраних одлука по жалби 113, од чега 75 потврђених што чини 55,15%, 18 преиначених што чини 13,24% и 43 укинуте одлуке или 31,62%. Просек одељења суда у погледу укинутих одлука је износио је 22,8%.

Чланом 45. став 1. Закона о судијама је прописано да су услови за избор судија стручност, оспособљеност и достојност.

Чланом 13. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС” бр. 80/05, у даљем тексту Мерила за оцену минимума успешности), је прописано да судија има задовољавајући квалитет у смислу члана 12. став 1. ако број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука пред вишим судом, не прелази проценат: за општински суд у грађанској материји 25%.

Чланом 5. Правила је прописано да подносилац приговора испуњава критеријуме стручности уколико је у 2006. 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

- просека одељења суда у коме је вршио судијску дужности
- и
- минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова.

Након извршеног увида у резултате рада М.С. (Т2. образац) и резултата рада парничног одељења Општинског суда у Нишу је утврђено да је Мишковић Слободанка у 2006. години имала 29% укинутих одлука, док је просек парничног одељења Општинског суда у Нишу у погледу укинутих одлука износио 25,5%.

Процент укинутих одлука М.С. у 2007. години је износио 30,2%, а просек одељења суда 21,7% (по изјави подносиоца приговора 25.35%).

У 2008. години М.С. је имала 31,62% укинутих одлука, а просек одељења је био 22,8%.

Подносилац приговора М.С. је у посматраном периоду у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13. Мерила за оцену минимума успешности, а који износи за судији општинског суда у грађанској материји 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на члан 5. став 1. алинеја 1. Правила, јер је за цео посматрани период имала знатно већи број укинутих одлука у односу на просек одељења суда у коме је

вршила судијску дужност. Ово указује да сходно члану 12. Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности сходно члану 14. став 1. тачка 3. и члану 13. став 3. Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена, те да је претпоставка критеријума стручности оборена, и да подносилац приговора није испунила услов из члана 45. став 2. у вези са ставом 1. Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

На основу свих изведених доказа, изнетих чињеница и сагледаних података за посматрани период, Високи савет судства је утврдио да постоје разлози које указују да подносилац приговора М.С. не испуњава критеријум стручности, те да су основани разлози који су наведени у одлуци Високог савета судства од 14.06.2010. године којом је замењена јединствена одлука Високог савета судства од 25.12.2009. године, којом је подносиоцу приговора престала судијска дужност дана 31.12.2009. године, и да има места примени одредаба члана 101. став 1. Закона о судијама.

Из напред наведених разлога, приговор подносиоца М.С. је одбијен и одлука првог састава Високог савета судства број 119-05-00272/2010-01 од 14.06.2010. године, потврђена у смислу одредаба члана 29. Правила, а у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.